

Гришук А. Б., доцент кафедри адміністративно-правових дисциплін Львівського державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук;

Дзюбак А. І., здобувач вищої освіти З курсу факультету № 6 Львівського державного університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМА НАРКОМАНІЇ СЕРЕД МОЛОДІ

Відповідно до Закону України «Про ратифікацію Угоди про асоціацію з Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони» № 1678-VII від 16.09.2014 р. [2] – зазначається, що метою Угоди є забезпечення всебічного розвитку держави, адаптації вітчизняного законодавства до норм Європейського співтовариства, проведення структурних реформ тощо, та, як наслідок, підвищення стандартів життя населення.

На сьогоднішній день основним завданням держави з поміж комплексу заходів щодо забезпечення належного та гідного життя населення є боротьба з таким негативним соціальним явищем як «наркоманія».

Варто підкреслити той факт, що науковці по різному розглядають дефініцію поняття «наркоманії»: це шкідлива звичка, хвороблива пристрасть до вживання різними способами (ковтання, вдихання, внутрішня ін'єкція) наркотичних речовин, для того, щоб впасти в одурманений стан [1]; різновид девіантної поведінки, яка виявляється у немедичному вживанні наркотичних речовин, що спричиняє розвиток таких захворювань як наркоманія і токсикоманія, а також у цілому спектрі діянь, пов'язаних із незаконним обігом наркотичних речовин (придбання, продаж, виробництво наркотиків тощо) [3].

Наркотизм тісно пов'язаний ще з одним негативним явищем сьогодення, а саме зі злочинністю за різними напрямками, а саме:

- у стані наркотичного сп'яніння людина втрачає контроль над собою, частково або повністю усувається дія стримуючих чинників, що відповідно сприяє вчиненню нею злочинів;

- тяга до наркотиків може підштовхувати людину на будь-який злочин;

- вживання наркотиків часто сприяє залученню людини до злочинного середовища, де вона може бути втягнута у скоєння небезпечних злочинів [7, с. 65].

В Україні 25% підлітків в Україні мають досвід вживання заборонених наркотиків, 12% підлітків вживали марихуану хоча б один раз, 3% опитаних вживали екстазі та мали досвід вживання "курільних" сумішей. Важливо, що 11% підлітків вважають, що можна легко дістати марихуану або гашиш. Про це свідчать результати дослідження "Європейське опитування учнівської молоді щодо вживання алкоголю та наркотиків" (ESPAD), які оприлюднило МОЗ [4].

Зусилля фахівців повинні бути зосереджені на формуванні "внутрішніх" перешкод, на вихованні особистісної стійкості до наркотичної спокуси. Організуючи профілактичну роботу, необхідно брати до уваги: реальний стан розповсюдження тієї чи іншої наркотичної речовини серед різних соціальних груп, їх уявлення про наркотики, ставлення до цієї проблеми, до різних форм профілактичної роботи; інформування щодо дійсних властивостей наркотиків, їх впливу на психіку і організм людини; пропаганду здорового способу життя, культури здорового відпочинку, підтримку антинаркотичних субкультур; формування вміння протидіяти наркогенному впливу оточуючих, уникати ситуацій, пов'язаних зі спокусою або примусом; створення умов для подолання особистістю соціальних проблем, своєчасного отримання консультативної, педагогічної, психотерапевтичної допомоги, працевлаштування; для задоволення рекреаційних і творчих потреб, змістовного дозвілля [5; с. 42].

Відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України № 735-р від 28.08.2013 р. «Про схвалення Стратегії державної політики щодо наркотиків на період до 2020 року», яким передбачено спрямування всіх суб'єктів наркополітики на зниження незаконного попиту на наркотики, що включає профілактику, подолання стигматизації, лікування та реабілітацію осіб, хворих на наркоманію, а також особливу увагу приділено саме профілактиці вживання наркотиків дітьми та молоддю, що є одним з основних соціальних напрямів діяльності держави [6].

З вище зазначеного слід приділити особливу увагу профілактичній роботі з дітьми та молоддю, слід проводити інформаційну та роз'яснювальну роботу з урахуванням психологічних особливостей різних виховних груп. Все ж слід більшу увагу потрібно

приділяти молоді, яка відчула цей згубний вплив наркотиків та бажає позбавитись від наркотичної залежності, наприклад створення центрів реабілітації наркозалежних осіб з широким спектром сучасних методик боротьби з наркоманією на всіх стадіях її розвитку.

Список використаних джерел:

1. Белоусов Ю. Л. Институціоналізація профілактики наркотизму в Україні. – Автореф. дис.. ... канд.. соц. наук: 22.00.03 / Ю. Л. Белоусов – Харків, 2003. – 21 с.

2. Про ратифікацію Угоди про асоціацію з Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони : Закон України № 1678-VII від 16.09.2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1678-18/paran2#n2>.

3. Клиническая психология. Словарь / Под ред.. Н. Д. Твороговой. – М.: ПЕР С Э. – 2007. – 416.

4. Міністерство охорони здоров'я України (МОЗ) Офіційний сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://moz.gov.ua/ua/portal/pre_20120612_a.html.

5. Проблеми наркомани, ВІЛ – інфекції та ЗПСШ в Україні: Збірник наукових статей. – К., 2001. – 46 с.

6. Про схвалення Стратегії державної політики щодо наркотиків на період до 2020 року: розпорядження Кабінету Міністрів України від 28.08.2013 р. № 735-р [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/735-2013-%D1%80>

7. Шевчук О. М. Державний контроль за обігом наркотиків: моногр. / О. М. Шевчук. – Х.: Право, 2013. – 408 с.